

Юбилейные даты

Кәкімбек Салықов

ҒАЛЫМДЫҚТЫҢ ДҮЛДІЛІ

Мұрат Айтхожинге

Ақындардың ермегі емес өлеңі,
Ол – көңілдің бір жалт еткен елені.
Сүйініш бар, күйініш бар,
Өйткені
Мұңлы өлең – өлеңдіктің терені.

Шабыт деген шыдатпайды өкім күш,
Еткізбейді ол ешкімге өтініш.
Құлагердің естігендей өлімін,
Кейде келер
Көкірек жарған өкініш.

Сол өкініш...
Сенсің Мұрат бауырым,
Қиял-ғайып түстей өтті дәуірің.
Қаныш аға жалғасындай ірі едің,
Адам үшін тапқан өмір зәруін.

Айды аспанға шығарғандай бір күні,
Жарқ еттің сен – ғалымдықтың дүлділі.
Қарапайым қазағымның баласы
Бағың жанып, болдың көпке үлгілі.

Жүйрік аттай
Өрде еркін құйғыттың,
Ел қажетін өтер істі тындырттың.
Қара бұлтты жарып шыққан жұлдыздай,
Болдың иесі сен
Лениндік сыйлықтың.

Нелер келіп,
Не кетпейді көңілден,
Тез басылды жауған құймақ көгімнен.

Жарқ еттің де
Аққан жұлдыз сияқты,
Тым асығыс өте шықтың өмірден.

Айта, айта өкінішке тоймаймын,
«Өттеген-ай!» дегізетін мол қағым.
Бүгін Мұрат!
Соның бәрін құрықтап,
Дұрыстап бір, есіме алып тойлаймын!

Тәуелсіздік өр қарқыны жайнаған,
Дәл осы күн келіп қалды сай маған.
Ғадетім сол:
Қарт Алатау бастаса,
Қызылжардың да қазаны тез қайнаған.

Ой келеді Есіл-Көкше назы ұнап,
Марапаттау сені болды-ау азырақ.
Осы күні тойды қазақ азайтты,
Сансыз ақ үй тігуге де қалжырап.

Кешір, інім, осынау күпір ойымды,
Ол – өзіме жұмсағаным сойылды.
Қай дағдарыс,
Қай бөгеттер келсе де,
Тағдыр бұзбас саған деген тойымды.

Келер алда, алар елден үлесің,
Құрметтелер Мұрат деген ұлы есім.
Кейде тойың
Кештеу өтіп жатса да,
Бар қазақтың жүрегінде жүресің.

25. 06. 2009
Астана